

Kredse lyder humane Tilsagn om, at man ikke skal være uvillig til at yde sit Bidrag til Statshusholdningen og endog yde Gaver til de fattige. Det er da beklageligt, at Regeringen haardnakket er fast besluttet paa at fortsætte sine dilettantiske Bestræbelser for at udrette, hvad der er muligt, og hvad der forundes den af de saa samfundsbevarende Folkepartier paa Rigsdagen til Gennemførelse af det, der næst Produktionens fulde Opretholdelse synes Regeringen mest magtpaaliggende, nemlig at afbøde de værste Følger af Dyrtidens Ulemper.

Maa jeg overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) have Lov til at sige, at Regeringen har i sine dilettantiske Overvejelser ingenlunde været ubekendt med de vigtigste national-økonomiske Grundsætninger, saaledes som de gengives i Christoffer Hages Haandbog i Handelsvidenskab. Vi ved meget godt, at Prisen afhænger af Tilbud og Efter-spørgsel, og derfor undrer det os ikke, at naar Markeder, der tidligere var aabne for hele Verden, afspærres og kun faar Tilbud fra nogle faa neutrale Lande, bliver disse Landes Produkter dyrere i Pris, og den hjemlige Befolkning maa betale det samme, som de fremmede maa betale for dem, hvis man da ikke ved Udførselsforbud eller andre Foranstaltninger griber ind. Vi ved ogsaa godt, at dette kun lader sig gøre i en vis begrænset Udstrækning, fordi de Varer, vi skal have udefra, kun kan faas, naar vi har andre Varer at tilbyde i Stedet. Men under disse Forhold faar Producenter og Importører en Overvægt overfor Publikum, som kuldkaster det sædvanlige økonomiske Grundlag for Samfundets Liv. Det, at en Mand faar 2,000 Kr. i Løn, betyder i og for sig ikke alene, at han faar 2,000 Kr. i Penge, Meningen er, at han for disse 2,000 Kr. skal kunne erhverve sig et vist Maal af Fornødenheder, Lejlighed og Varer til Forbrug. Men dette Forhold forrykkes ganske under disse Omstændigheder. Dyrtiden deler os efter helt andre Linier end ellers, og den er til Skade for enhver Samfundsborger i hans Egenskab af Forbruger, men ingenlunde derfor til Gavn for enhver Producent eller for dem, der i højere Grad har Interesse som Producenter, thi det er ikke for alle Varer, der kan opnaas en højere Pris og end ikke altid Dækning for forøget Produktionsudgift.

Saaledes er det, Befolkningen forskyder sig i disse Tider. Man deler sig ingen-

lunde i samme Grad som tidligere efter Anskuelser, man deler sig efter Interesserne, og Interesserne falder i meget høj Grad sammen for dem, hvis Interesse overvejende er Producentens Interesse. De forlanger nu under Paaberaabelse af Grundlovens Bestemmelser om Ejendomsrettens Ukrænkelighed, at Tingene burde gaa deres naturlige Gang, medens den øvrige Del af Befolkningen, som ogsaa har en Forestilling om, at deres Ejendomsret burde respekteres, forlanger, at det naturlige Forhold mellem deres Penge og de Varer, de plejer at kunne faa for dem, opretholdes, i alt Fald for de Varers Vedkommende, som de nødvendigvis skal bruge. Det er dette sidste Krav, som Regeringen ikke mener at burde aldeles overhøre, selv om det maatte medføre Nødvendigheden af nogle dilettantiske Eksperimenter.

Om det foreliggende Lovforslag kan jeg sige, at det har staaet alle klart, at naar vi i Skandinavien praktisk talt er begrænsede til den skandinaviske Handelsflaade, bliver det let for de skandinaviske Handelsflaader at opnaa gode Fragter baade for deres Fart til og fra skandinaviske Lande og for deres Fart til og fra andre Steder. Men vi har ikke tænkt os, at det netop var Konkurrencen med de norske og svenske Skibe, som tvang de danske Skibsredere til at forlange de store Fragter, eller som hindrede dem i at yde deres Hjemland visse begrænsede Tjenester, som Regeringen har anmodet dem om. Jeg har hørt, at man paa Grund af Konkurrence undertiden ikke kan faa den Pris, man gerne skulde have, men jeg har aldrig hørt det omvendte. Sandheden er dog vistnok den, at paa Grund af den manglende Konkurrence fra anden Side har de skandinaviske Handelsflaader kunnet sætte deres Fragter op til en Højde, som — deri er jeg enig med min Kollega, Inderigsministeren — langtfra er paakrævet til Dækning af de forøgede Udgifter. Vilde det nu ikke have været en noget vel dilettantisk Opfattelse af en Regerings Pligter, om vi havde siddet fuldkomment roligt og set paa, at dette Forhold udviklede sig, uden at vi gjorde det mindste Forsøg paa at gribe ind? Det skal indrømmes, men det skal indrømmes „os“, at det har været en vanskelig Sag at komme til Bunds i. De Forhandlinger, som begyndte i Februar i Fjor, førte som bekendt ikke til noget lykkeligt Resultat, og fra sagkyndig Side tror jeg, man meddelte dette med en vis Tilfredshed, med en vis Triumf.